

Είπα κι' ἐγὼ γιὰ κάμποσο ἀπὸ αὐτοῦ νὰ φύγω
καὶ ἴσῃν Εὐρώπῃ μοναχὸς νὰ χουζουρέψω ἄλλο.
Ἄλλὰ τοῦ κάκου, ἐν μπορῶ νὰ εὕρω ἡσυχία...
παντοῦ καὶ πάντα βάσανα... ἄλοί μου, τρίς ἄλοί μου!...
καὶ τώρα θέτενε νὰ μῶ καὶ μὲς ἴσῃν Δημαρχία,
καὶ μοῦ ἐπιπλίσσατε γι' αὐτὸ τὴν κεφαλή μου.

Καὶ γράμματα μοῦ στέλλετεν μεγάλα κάθε ἡμέρα
καὶ ἔλοι σας μοῦ γράφετεν νὰ ἔλθω αὐτοῦ πέρα,
κι' ἂν ἴσῃν Ἀθήνα γρήγορα ἐν ἔλθω μὲ τὸ ζόρι,
γιὰ ἡμένα θὰ ναυλώσετεν ἐπίτηδες βαπόρι,
καὶ ὁ Τσιγγρὸς κατήντησε ἡ μόνη σας κουβέντα,
κι' ἐγὼ ἐν ξέρω τί νὰ πῶ γι' αὐτὰ τὰ κοπλιμένα.

Μὴ παύετεν νὰ γράφετεν καλὰ γιὰ ἡμένα τόσα
καὶ κάνετεν ὀλημερίς γιὰ τὸν Τσιγγρὸ καυγᾶ,
καὶ εἰς τοὺς ἄλλους λέγετε, ὅπου ἐν ἔχουν γρόσα,
πὼς μόνο μὲ τῆς ἀπαυταίς ἐν βάφουνε αὐγά.
Καὶ σὰ ἐν εἶμαι ἄματις τῶν Ἀθηνῶν δημότης,
μὰ λέγομαι σὶὸρ Τσιγγρὸς καὶ εἶμαι πατριώτης.

Κι' ὁ Σοῦτσος κι' ὁ Καλλιφρονᾶς κι' οἱ ἄλλοι περιδρόμοι
ἔμπορεῖ νὰ εἶναι γνωστικοί, καλοὶ καὶ γαλαντόμοι,
μὰ σὰ ἐν ἔχουν ἀπαυτὰ καὶ τοῦ Τσιγγροῦ τὴν κάσσα,
τὰ λάχανα οἱ ἔρημοι θὰ κόψουν καὶ τὰ πράσσα.
Καὶ κάθε ἄνθρωπος μὲ νοῦ θὰ ἴτρέπεται νὰ πῆ
πὼς εἶδενε ἴσῃν χέρια τος ὁ Δῆμος προκοπή.

Ἐν θέλω, μὰ τὴν τσάτσα μου, καὶ Δῆμαρχος νὰ γίνω,
ἀλλ' ἂν ἔσείς μὲ κάμετεν, τὸ δέχομαι κι' ἐκεῖνο.
Ἐγὼ ποτὲ γιὰ Δῆμαρχος ἐν εἶχα καμμιὰ λόξα,
ἀλλ' ἂν ἐμίσησαν πολλοὶ τὸ ἔχειν καὶ τὸν πλοῦτο,
μὰ ἐν ἐμίσησε κανεὶς τὴ φήμη καὶ τὴ δόξα...
γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ, διαδόντρου γιοί, τὸ δέχομαι καὶ τοῦτο.

Νὰ καὶ τηλεγραφήματα,
ἀθηντικὰ μηνύματα.

Παρίσιοι.—Ὁ βασιλεὺς τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων
ἐκ Παρισίων ἔφυγε κι' ἐπῆγε εἰς Λονδίνο.

Ὁ βασιλεὺς ὠμίλησε πολλὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα
κι' ἔλοι τὸν συνεχάρησαν διὰ τὴν Μανωλάδα.

Λονδίνο.—Χθὲς ἀφίκετο ὁ Σαλιάρ-Γιούγκ ἐκεῖνος,
κι' ὁ βασιλεὺς Γεώργιος κι' ὁ νέος Κωνσταντῖνος.

Ὁ Σαλιάρ-Γιούγκ γιὰ τοὺς Ρωμηοὺς παντοῦ ρεκλάμαις κάνει,
πρὸ πάντων δὲ τῶν Ἀθηνῶν τὴ σκόνῃ δὲν ξεχάνει.

Καὶ εἰς τὸν βασιλέα σας καὶ ἴσῃν Διάδοχό σας
εἶπε πὼς πρέπει ὁ Τσιγγρὸς νὰ γίνῃ Δῆμαρχό σας,
ἀλλέως μὲ τὴ σκόνῃ σας θὰ στραβωθῆτε ἔλοι
καὶ τότε δὲν θὰ εὕρετε τὸν δρόμο γιὰ τὴν Πόλι.
Κι' ἐπιφυλάσσεται κι' αὐτός, ὅποταν ἐπιστρέψῃ,
τὸν πεισματάρῃ τὸ Τσιγγρὸ εἰς τοῦτο νὰ προτρέψῃ.

Ἀθήμερον.—Τοῦ Σαλιάρ-Γιούγκ τοῦ ἦλθε στενοχώρια
κι' ἔβγαλε τὰ τσουράπια του ἐπρὸς εἰς τὴ Βιτώρια.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἐὰν τοῦ **Κλόσκ** ἐξέκλωναις ζητήτε κουδαρίστραις
γιὰ μηχανὰς τῆς ραπτικῆς, κυρίαις καὶ μοδίστραις,
ἀκούσατε τὴν συμβουλήν τοῦ ταπεινοῦ σας δούλου
καὶ τρέξετε ἴσῃν Πειραιᾶ ἴσῃν τοῦ Ἰορδανοπούλου
Καὶ ὅποια πρώτη ἀπ' αὐταῖς τῆς κουδαρίστραις πάρη,
αὐτὴ θὰ κάμη, καθὼς λέν, τὸν ἄνεμο κουδᾶρι.

Εἰς τὸν δεσπότην θησαυρῶν καὶ στολισμῶν τασούτων,
ποῦ ἔχει ὄντως ἀφθονον καλλιτεχνίας πλοῦτον,
ποῦ ἴσῃν στολίδια του ἐμπρὸς σαστίζεις καὶ τὰ χάνεις
καὶ μὲ τὰ μάτια σου τὰ τρῶς καὶ τὸ πουγγί σου πιάνεις,
ἴσῃν Μάιφαρτ τὸν ξακουστό, ποῦ ἴσῃν γρήγορα ξεκάνει,
ἄς τρέξῃ ὁ καθένας σας χωρὶς καιρὸν νὰ χάνῃ.
Δὲν εἶναι πλέον ἀκριβὰ τὰ ἐκλεκτὰ του εἶδη
κι' εἰς ὄλους εὐθηνότατα τὸ κάθε πράγμα δίδει.
ἴσῃν Μάιφαρτ πηγαίνετε τὸ πρῶτο μαγαζὶ
ἄνδρες, γυναῖκες, πλούσιοι καὶ πέννητες μαζί.

Εἰς τῆς **Βοτίας** τῆς γνωστῆς τὸ βιβλιοπωλεῖον
ἐν μέσῳ τῶν ἐδῶ κι' ἐκεῖ παντοδαπῶν βιβλίων
καὶ πιδικὰ δραμάτια θὰ ἴσῃν καὶ κωμωδίας
κατὰ λαμπρὰν μετᾶφρασιν τοῦ γλαφυροῦ Κουρτίδη,
τὸ συκιστῶμεν δὲ κι' αὐτὸ ἐξ ὀλης μας καρδιάς
ὡς χρήσιμον κι' εὐχάριστον γιὰ τὰ μικρὰ παιγνίδι.

Ὁ κύριος Δημήτριος ὁ καὶ Δημητριάδης
ἀνηγορεύθη κατ' αὐτὰς κι' αὐτὸς Ἀσκληπιιάδης,
δεχθεὶς συγχαρητήρια τῶν συγγενῶν καὶ φίλων
διὰ τοὺς τόσους κόπους του καὶ τὸν πολὺν του ζῆλον.

Τοῦ Ῥωμοῦ μας τὴ γραφεῖο — μέσα ἴσῃν τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνο-εἶει
μὲ τῆς βοῶμαις τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον.

Καφενὲ τῶν «Εὐ Φρονούντων» — νύκτα ἡμέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζηδες ἄλλοι τόσους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαϊδούρια.